

## 491

### **Besluit van 18 augustus 1982, houdende nadere regels betreffende de opgave van de hoeveelheid bijdragende olie als bedoeld in artikel 5 van de Wet schadefonds olietankschepen (Besluit opgave bijdragende olie)**

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, van 21 april 1982, no. 682/367 W.J.A.;

Gelet op de artikelen 5 en 12 van de Wet schadefonds olietankschepen (Stb. 1981, 294);

De Raad van State gehoord (advies van 30 juni 1982, no. 2235/14/8224);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Economische Zaken van 11 augustus 1982, no. 682/733 W.J.A.;

Hebben goedgevonden en verstaan:

#### **Artikel 1**

1. In dit besluit wordt onder wet verstaan: de Wet schadefonds olietankschepen (Stb. 1981, 294).
2. Bijdragende olie wordt aangemerkt als te zijn ontvangen in de zin van artikel 5 van de wet zodra deze, na een aanvoer over zee als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder a of b, van het Verdrag, in Nederland wordt opgeslagen.
3. Voor de toepassing van het bij en krachtens artikel 5, eerste lid, van de wet bepaalde wordt als degene, die in een kalenderjaar bijdragende olie heeft ontvangen, aangemerkt een in Nederland gevestigde persoon, die in dat kalenderjaar
  - a. bijdragende olie in Nederland voor zichzelf heeft bewerkt of verwerkt, dan wel heeft doen bewerken of verwerken, dan wel
  - b. bijdragende olie op de binnenlandse markt heeft verhandeld, voor zover de in dat jaar ontvangen bijdragende olie door hem of te zijnen behoeve door een ander bij de ontvangst in opslag is genomen.
4. Voor zover niet ingevolge het derde lid een persoon wordt aangemerkt als degene die in een kalenderjaar bijdragende olie heeft ontvangen, wordt voor de toepassing van het bij en krachtens artikel 5, eerste lid, van de wet bepaalde als zodanig aangemerkt degene, die de in dat jaar ontvangen bijdragende olie al dan niet ten behoeve van een ander bij de ontvangst in opslag heeft genomen.

## Artikel 2

1. Degene, die in Nederland in een kalenderjaar in totaal 100 000 ton of minder bijdragende olie heeft ontvangen, is voor wat betreft dat kalenderjaar vrijgesteld van de verplichting tot het doen van de opgave, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de wet.

2. Het eerste lid vindt geen toepassing, indien het totaal van de door de betrokkene en door een of meer met hem geassocieerde personen als bedoeld in artikel 6 van de wet in Nederland ontvangen hoeveelheden bijdragende olie in het betreffende kalenderjaar meer dan 100 000 ton bedraagt.

## Artikel 3

1. Ter voldoening aan de verplichting, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de wet, dient opgave te worden gedaan van:

a. de hoeveelheden bijdragende olie, ontvangen op de wijze, bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder a, van het Verdrag, onderverdeeld naar herkomst vanuit andere staten enerzijds en andere herkomst anderzijds;

b. de hoeveelheden bijdragende olie, ontvangen op de wijze, bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder b, van het Verdrag, alsmede de onderscheiden staten van herkomst van die hoeveelheden en de onderscheiden wijzen van vervoer naar Nederland;

c. de naam en het adres van de ontvanger en van de met hem geassocieerde personen, alsmede de naam, het adres en de functie van degene, die het in het derde lid bedoelde formulier ondertekent.

2. De hoeveelheden, bedoeld in het eerste lid, onder a en b, dienen te worden uitgedrukt in tonnen, op de in Nederland gebruikelijke wijze afgerond tot hele tonnen.

3. De opgave geschiedt met gebruikmaking van een formulier overeenkomstig het door Onze Minister vastgestelde model, in te vullen op de in dat formulier en in de toelichting daarop aangegeven wijze.

4. Onze Minister stelt exemplaren van het formulier kosteloos verkrijgbaar.

5. De beschikking, houdende vaststelling van het model van het formulier en de toelichting daarop, wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.

## Artikel 4

1. De opgave over een kalenderjaar geschiedt vóór 15 februari van het daaropvolgende kalenderjaar.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid geschiedt de opgave over het jaar 1981 vóór de dertigste dag na de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

## Artikel 5

1. Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit opgave bijdragende olie.

2. Het treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 18 augustus 1982

Beatrix

De Minister van Economische Zaken,  
J. C. Terlouw

Uitgegeven de zevende september 1982

De Minister van Justitie,  
J. de Ruiter

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Economische Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 oktober 1982 nr. 196.

## NOTA VAN TOELICHTING

### I. Algemeen

Het op 18 december 1971 te Brussel tot stand gekomen Internationaal Verdrag ter oprichting van een internationaal fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie (Trb. 1973, 101), verder aan te duiden als het Verdrag, is goedgekeurd bij rijkswet van 14 mei 1981 (Stb. 297). Het Verdrag voorziet in de oprichting van een fonds voor vergoeding van schade, ontstaan door verontreiniging door olie uit olietankschepen. De kosten van het Fonds worden naar rato van de ontvangen hoeveelheden olie omgeslagen over de bijdrageplichtigen, te weten de ontvangers van die – over zee aangevoerde – olie. Ten einde de inning van de bijdragen mogelijk te maken, is voorts vastgelegd dat iedere verdragsstaat jaarlijks aan de Directeur van het Fonds opgave dient te doen van de bijdrageplichtigen in die staat en de door hen ontvangen hoeveelheden bijdragende olie (artikel 15). Dit is uitgewerkt in het Huishoudelijk Reglement van het Fonds. Ten einde de Nederlandse overheid in staat te stellen aan die verdragsverplichting te voldoen is in de nationale uitvoeringsregeling, de Wet schade-fonds olietankschepen (Stb. 1981, 294), onder meer bepaald, dat een ieder, die in Nederland bijdragende olie ontvangt op de wijze, voorzien in het Verdrag, verplicht is elk kalenderjaar aan de Minister van Economische Zaken opgave te doen van de hoeveelheid welke hij in het voorafgaande kalenderjaar heeft ontvangen. Daarbij is tevens bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld betreffende het tijdstip en de wijze van de opgave en is de mogelijkheid geopend nader te regelen welke personen tot opgave verplicht zijn. De onderhavige maatregel strekt ertoe deze regels vast te stellen. Deze betreffen indirect dus ook de bijdrageplicht van de betrokkenen. Ten dele berusten de bepalingen op de algemene uitwerkingsbevoegdheid welke in artikel 12 van de Wet schade-fonds olietankschepen, verder aan te duiden als de wet, is neergelegd.

Over het ontwerp voor de maatregel is overleg gevoerd met de betrokken sectoren van het bedrijfsleven.

### II. Artikelen

#### Artikel 1

In artikel 1 is een uitwerking gegeven van de omschrijving van de opgaveplicht die in artikel 5 van de wet is opgenomen. Artikel 5 van de wet knoopt aan bij artikel 10, eerste lid, onder a en b, van het Verdrag. De opgaveplicht rust ingevolge deze bepalingen op iedere persoon die bijdragende olie (zie hierna) heeft ontvangen welke

a. over zee is aangevoerd in havens of laad- en losinstallaties op Nederlands grondgebied,

b. is ontvangen in enige installatie op Nederlands grondgebied na eerder over zee te zijn aangevoerd naar een haven of een laad- of losinstallatie van een niet-Verdragsluitende staat, met dien verstande dat die bijdragende olie eerst dan in aanmerking wordt genomen wanneer deze na het lossen rechtstreeks vanuit die staat is doorgevoerd naar de installatie op Nederlands grondgebied, zonder tussentijdse opslag in een andere Verdragsluitende staat.

Voor wat betreft het onder b gestelde zij aangetekend, dat op het moment van bekrachtiging door Nederland van het Verdrag in de praktijk naar verwacht mag worden slechts België als niet-Verdragsluitende staat als daar bedoeld van belang kan zijn, aangezien de overige naburige Westeuropese landen reeds eerder zijn toetreden. In België is een wetsontwerp in voorbereiding met het oog op de toetreding van dat land tot het Verdrag. Ontvangsten als bedoeld onder b zullen mede daarom vermoedelijk in Nederland niet of nauwelijks plaatsvinden.

«Bijdragende olie» omvat zowel ruwe olie als stookolie; de precieze omschrijving van het begrip is opgenomen in artikel 1, derde lid, van het Verdrag.

Het in artikel 1 van de onderhavige maatregel voorkomende begrip «persoon» is reeds in de wet (door verwijzing naar het Verdrag) vastgelegd. Het gaat hier zowel om natuurlijke personen als om rechtspersonen.

Ter precisering van de opgaveplicht, neergelegd in artikel 5 van de wet, wordt in de onderhavige maatregel allereerst het begrip «ontvangen» uitgewerkt. De afbakening is vastgesteld in overeenstemming met de besluiten welke inzake de reikwijdte van dit begrip zijn genomen door de Eerste Buitengewone zitting van de Algemene Vergadering van de Verdragsstaten in oktober 1980.

Van een ontvangst van bijdragende olie is ingevolge het tweede lid van artikel 1 sprake zodra die olie in Nederland wordt opgeslagen. Hieruit volgt, dat in een overslaginstallatie, waar olie slechts doorheen wordt gepompt, zonder dat sprake is van opslag, geen ontvangst in de zin van het besluit plaatsheeft. Indien in een Nederlandse haven of elders in Nederlandse territoriale wateren een overslag van schip tot schip plaatsheeft van over zee aangevoerde olie, is er dan ook geen sprake van een ontvangst – ook al geschiedt die overslag via een haveninstallatie of ook al is het tweede schip een binnenvaartschip – tenzij op enigerlei wijze tussentijdse opslag plaatsvindt. Dit laatste kan onder andere geschieden in een drijvende opslagtank; of deze al dan niet met een tank of installatie op het vasteland is verbonden door een pijpleiding doet niet ter zake. De aandacht zij erop gevestigd, dat in gevallen van doorvoer in douanerechtelijke zin sprake kan zijn van een ontvangst van olie in Nederland als hierboven bedoeld.

Het is mogelijk dat na een overslag direct van schip tot schip in een – al dan niet Nederlandse – haven de overgeslagen olie vervolgens met het tweede schip, bijvoorbeeld een kustvaarder, naar een (andere) Nederlandse haven wordt vervoerd en aldaar opgeslagen. Alsdan wordt de olie als ontvangen beschouwd in de tweede haven. Het tweede schip kan ook een binnenvaartschip zijn: ook wanneer het tweede schip over een binnenwater bijdragende olie aanvoert naar een opslagtank, geldt ingevolge het tweede lid van artikel 1 die olie als «ontvangen» in die opslagtank.

In het derde en vierde lid van artikel 1 wordt aangegeven, wie als opgaveplichtige ontvanger in de zin van artikel 5, eerste lid, van de wet wordt aangemerkt met betrekking tot in een kalenderjaar ontvangen bijdragende olie. Ingevolge het derde lid is dat een in Nederland gevestigde persoon, die in dat kalenderjaar

- a. bijdragende olie in Nederland voor zichzelf heeft bewerkt of verwerkt, dan wel heeft doen bewerken of verwerken, dan wel
- b. bijdragende olie op de binnenlandse markt heeft verhandeld, voor zover de in dat jaar ontvangen bijdragende olie door hem of te zijnen behoeve door een ander bij de ontvangst in opslag is genomen.

Het gedeelte van de omschrijving onder a betreft met name de oliemaatschappijen en onder b de handelaren, die in Nederland gevestigd zijn. Om dubbeltellingen te vermijden wordt een persoon die voor een ander opgeslagen bijdragende olie be- of verwerkt voor die olie niet als ontvanger aangemerkt. Derhalve is dan de ander de ontvanger, aangezien die «doet be- of verwerken». Dit is in overeenstemming met de bestaande praktijk in ander verband, waarover hieronder meer. De opslag waarvan hier sprake is is die, welke ingevolge het tweede lid de ontvangst constitueert.

Voor zover niet ingevolge het derde lid een persoon wordt aangemerkt als degene die in een kalenderjaar bijdragende olie heeft ontvangen, wijst het vierde lid als zodanig aan degene, die de in dat jaar ontvangen bijdragende olie al dan niet ten behoeve van een ander bij de ontvangst in opslag heeft genomen. Het gaat hier met name om de opslagbedrijven. Degene die bijdragende olie in opslag neemt wordt aldus onder andere aangemerkt als ontvanger van bijdragende olie, welke door hem ten behoeve van niet in Nederland gevestigde personen in opslag is genomen.

De in het derde en vierde lid neergelegde opzet komt in hoofdzaak overeen met die van de rapportages aangaande de opslag van aardolieproducten ingevolge artikel 10 van de Wet uitvoering internationaal energieprogramma (Stb. 1979, 187). De belangrijkste verplichtingen in dat kader zijn neergelegd in de artikelen 2 en 11 van de Beschikking gegevens aardolieproducten (Stcrt. 1980, 4), welke nog enige aanpassing zal ondergaan. Het betreft aldaar een onderdeel van de zogenaamde Z 029-rapportage. Op verzoek van de zijde van de oliemaatschappijen is in de onderhavige maatregel een parallelle opzet neergelegd, opdat de opgaveplichtigen op eenvoudige wijze, met gebruikmaking van hun bestaande administraties (welke nodig zijn voor de Z 029-rapportage) de ingevolge de Wet schadefonds olietankschepen te verstrekken gegevens zullen kunnen samenstellen. Men is er zich daarbij van bewust dat opgaveplicht en bijdrageplicht aan elkaar gekoppeld zijn. Overigens is het ook voor de overheid van belang om bij een reeds functionerend systeem aan te sluiten. In dit systeem wordt het overgrote deel van de ontvangen bijdragende olie door de oliemaatschappijen opgegeven.

#### *Artikel 2*

Personen, die in een kalenderjaar 100 000 ton of minder bijdragende olie ontvangen, zijn voor wat betreft dat jaar vrijgesteld van de opgaveplicht, tenzij de hierna toe te lichten bepaling over geassocieerde personen van toepassing is. Dit grensgetal is wat lager gesteld dan het overeenkomstige minimum voor de bijdrageplicht, vastgelegd in artikel 10, eerste lid, van het Verdrag (150 000 ton), dat mede relevant is met betrekking tot de eerdervermelde opgaveplicht, welke op de Verdragsstaten rust. Daardoor kan de Nederlandse overheid een beeld verkrijgen van (al dan niet geassocieerde) ontvangers die (al dan niet gezamenlijk) de laatstbedoelde grens benaderen. Dit is van belang, gelet op de eigen verantwoordelijkheid van die overheid voor een juiste en volledige opgave aan de Directeur van het Fonds.

Voor personen, die beschouwd dienen te worden als geassocieerde personen (zie artikel 6 van de wet) geldt met betrekking tot de opgaveplicht een afwijkende regel, op grond van artikel 2, tweede lid, evenals dat voor wat betreft de bijdrageplicht het geval is ingevolge artikel 10, tweede lid, van het Verdrag. Voor geassocieerde personen heeft de grens van 100 000 ton betrekking op het totaal van de ontvangsten van die personen gezamenlijk, hetgeen met zich meebrengt dat voor ieder van die personen afzonderlijk de zoëven bedoelde grens niet (steeds) relevant is.

#### *Artikel 3*

In artikel 3 is de wijze van opgave aan de Minister van Economische Zaken geregeld. De in een kalenderjaar netto ontvangen hoeveelheden olie (uitgeladen gewicht) de naam en het adres van de ontvanger en de met hem geassocieerde personen, alsmede enkele voor de administratie van het Fonds benodigde aanvullende gegevens, dienen op een formulier te worden ingevuld, dat aan de Minister moet worden toegezonden. Het model van het formulier – met een bindende toelichting daarop – wordt vastgesteld door de Minister en zal zoveel mogelijk in overeenstemming zijn met het formulier voor de opgave van de Verdragsstaten aan de Directeur van het Fonds. De Minister dient exemplaren van dit formulier kosteloos verkrijgbaar te stellen.

#### *Artikel 4*

De opgave met betrekking tot de hoeveelheid in een kalenderjaar ontvangen bijdragende olie dient vóór 15 februari van het daaropvolgende jaar te worden gedaan. Met betrekking tot het jaar 1981 is een afwijkende inzenddatum gekozen, gelet op het tijdstip van inwerkingtreding van de regeling.

#### Artikel 5

In het Huishoudelijk Reglement van het Fonds is ingevolge artikel 15 van het Verdrag ter zake van de eerste opgave aan de Directeur een bijzondere regeling getroffen, gelet ook op de bepaling in artikel 11 van het Verdrag, inhoudende dat aanvangsbijdragen dienen te worden voldaan aan het Fonds met betrekking tot ontvangsten in het kalenderjaar, voorafgaande aan het jaar waarin het Verdrag in werking treedt voor de betrokkenen. De opgave aan de Directeur van het Fonds van de laatstbedoelde ontvangsten dient door de toetredende staat uiterlijk op het tijdstip van het van kracht worden van het Verdrag voor die staat (negentig dagen na de bekrachtiging) te zijn gedaan. In verband hiermee dienen wet en besluit in werking te treden vóór het tijdstip waarop het Verdrag voor Nederland van kracht wordt, overigens uiteraard wel na het tijdstip van bekrachtiging van het Verdrag door Nederland. In artikel 5 is dan ook vastgelegd, dat het besluit op een nader te bepalen tijdstip in werking treedt.

De Minister van Economische Zaken,  
J. C. Terlouw